

РЕШЕНИЕ

№ 7271

гр. София, 15.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 08.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **7148** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.203 и сл. вр. със ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба на Л. Н. Н. [ЕГН] от [населено място] [улица] срещу Столична община с искане да се осъди последната да му заплати сумата от общо 600лв., представляващи заплатените разноски за адвокатско възнаграждение по нахд №7060/2018г. по описа на СРС, по което е отменено Наказателно постановление №325175 от 22.12.2017г. издадено от ответника.

В обстоятелствената част на исковата молба е посочено, че на Н. е била наложена глоба с наказателното постановление, което е било оспорено пред СРС и съответно с решение от 21.06.2018г. на СРС по нахд №7060/2018г. наказателното постановление е било отменено и искането на адв.Н. –пълномощника на оспорващия за присъждане на направените по делото разноски от 300лв. е било отхвърлено. Визира се, че съответно с решение№6587 от 12.11.2018г. по кнахд №7368/2018г. на АССГ - решението на СРС е оставено в сила, както и с определение №3608 от 14.05.2018г. на АССГ молбата на Н. за допълване на решението в частта за разноските също е оставена без уважение. С оглед изложеното и във връзка с тъкувателно решение №2/2014г. на ВАС и ВКС – се претендират направените разноски като вреда, която е в пряка причинна връзка с отмененото като незаконосъобразно наказателно постановление. С оглед изложеното –се моли да се уважи в цялост исковата претенция. Претендират се и разноски в съдебното производство в размер на 400лв..

В съдебно заседание – ищецът не се представлява.

Ответникът –чрез юрисконсулт Ц. в съдебно заседание по изложените съображения, както и тези в писмения отговор изразява становище за неоснователност на иска както във връзка с липса на присъждането на разноските, така и с оглед на съображението, че в действителност е налице извършено нарушение. Не се претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП- прокурор Д.- изразява становище за основателност на исковата претенция и предлага да се уважи.

Административен съд София град, I отделение, 47 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Между страните не са спорни следните факти:

1. На Л. Н. Н. с наказателно постановление №325175 от 22.12.2017г. издадено от зам.кмета на СО е наложена глоба.

2. Наказателното постановление е била отменено с решение от 21.06.2018г. по нахд №7060/2018г. по описа на СРС, което е оставено в сила с решение№6587 от 12.11.2018г. по кнахд №7368/2018г. на АССГ.

3. СРС с решението си е отхвърлил претенцията на Н. за разноси, както и АССГ с с определение №3608 от 14.05.2018г..

4. Видно от приложеното дело на СРС – в производството пред СРС жалбата е била изготвена от адв.И. с пълномощно и приложен договор за правна помощ с изплатено адвокатско възнаграждение от 300лв., както и в съдебното заседание адв.И. е била преупълномощила адв.А. да представлява жалбоподател.

5. Видно от приложеното кнахд срещу решението на СРС в частта му за разноските - е била подадена жалба от адв.А.. Към същата не е приложено ново пълномощно. В съдебното заседание на 26.10.2018г. Н. не се е представлявал. АССГ е постановил решение си на 12.11.2018г. като с нова молба от 05.04.2019г. адв.А. като пълномоник на Н. е поискал на основание чл.2 т.2 от Наредба №1/2004г. да му се определи минимален хонорар за касационното производство. Съответно с определение №3608 от 14.05.2019г. молбата на Н. е била оставена без резглеждане по съображения, че по нахд не се рисъждат разноси, а жалбоподателят може да претендира направените такива по реда на ЗОДОВ.

С ОГЛЕД ИЗЛОЖЕНОТО от правна страна СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

По въпроса предмет на спора има задължително тълкувателно решение, което следва да се съобрази. В тази връзка видно от ТЪЛКУВАТЕЛНО РЕШЕНИЕ №1 от 15.03.2017г. по тълкувателно дело №2/2016г. на ВАС–„при предявени пред административните съдилища искиове по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за имуществени вреди от незаконосъобразни наказателни постановления изплатените адвокатски възнаграждения в производството по обжалването и отмяната им представляват пряка и непосредствена последица по смисъла на чл. 4 от този закон.“.

Следователно- формално всичките елементи от фактическия състав за уважаване на предявената искова претенция са налице –пряка и непосредствена вреда, незаконосъобразен акт и причинна връзка.

В тази връзка - не се споделя довода на ответника по същество, че лицето черпи права от собственото си неправомерно поведение. НП е отменено, съответно до отмяната му- презумпцията за невиновност – не позволява да се правят подобни констатации вкл. и да се прави преценка дали е имало нарушение или не, който въпрос е преклудиран с решението на СРС по нахд №7060/2018г..

Ако има спорен момент – то това е въпросът за размера на вредата.

Видно от приложеното нахд 7060/2018г. пред СРС Н. е ползвал за изготвянето си на жалбата услугите на адв.И., както и в съдебно заседание е бил представляван от преупълномощения от същата адв.А.. По делото е приложено адв.пълномощно и договор за правна помощ за изплатено адвокатско възнаграждение по нахд от 300лв., поради което съдът намира този размер на иска за доказан, поради което следва да се осъди ответната страна за тази сума.

За останалия претендиран размер от 300лв. искът е недоказан. По кнахд 7368/2018г. няма приложено ново пълномощно нито на адв.А., нито на адв.И.. След постановяване на съдебното решение – адв.А. е подал искане за присъждане на адвокатско възнаграждение в минимален размер по реда на Наредба №1/2004г.-чл.2, ал.2. Към тази молба няма пълномощно на адв.Н. или договор за правна помощ. Приложеното копие на договор за правна помощ към исковата молба, който е от 2018г. с дописана дата 29.08. с химикал на копието за платен адв.хонорар от 300лв. по кахд на адв.А. от Н. – не е представено по кнахд. В същото е налична само жалбата на адв.Н. на стр.4 без приложения като делото е прошнорувано и номерирано. Видно и от второто искане на адв.Н. на л.32 за присъждане от съда на адвокатско възнаграждение по чл.2, ал.2 от Наредбата - към същото не е представен този договор за правна помощ, а и е необосновано да е наличен, тъй като искането именно е свързано с твърдение за безплатна адвокатска защита и право да бъде определена от съда. Следователно- няма налице доказателства за претендираните 300лв. направени /а не подлежащи на присъждане/ разноски пред АССГ вкл. и защото представения в договор от 29.08.2018г. е изолиран, не кореспондира с останалите доказателства и може да е счете, че е съставен с оглед настоящия процес. Следва да се допълни, че дали са налице основанията за присъждане на адвокатско възнаграждение по чл.38, ал.2 от ЗА във връзка с чл.18, ал.2 от Наредба №1/2004г.- вече има произнасяне от състава на АССГ по кнахд №7368/2018г.. За наличието на тази хипотеза е искането на адв.А. до АССГ от 05.04.2019г., доколкото в същото има позоваване на чл.2, ал.2 от Наредба №1/2004г..Разпоредбата обаче на наредбата визира липсата на писмен договор за определяне на възнаграждението между клиента –в случая Н. и адвоката. Конкретно упълномощения пред СРС адвокат от Н. е адв.И.. Същата е преупълномощила адв.А. основно за производството пред СРС, но доколкото има и отбелязване на АССГ, съдът счита, че и за пред АССГ адв.А. е имал право да представлява Н.. Безспорно същият пред АССГ е извършил процесуални действия- подал е жалба, а след влизане в сила на решението и искане за допълването му, но към този момент действащата нормативна уредба не е позволявала по нахд да се присъждат разноски вкл. и по реда на чл.38, ал.2 от ЗА вр. с чл.2, ал.2 от Наредбата. Понастоящем е в сила чл.63, ал.3 от ЗАНН, която разпоредба регламентира въпроса за разноските по административно-наказателните производства вкл. и дава възможност за определяне от съда на адвокатско възнаграждение по реда на чл.38, ал.2 от ЗА. Следователно – за да се присъдат претендираните 300 лв. като вреда по реда на ЗОДОВ следва да имат характера на направена разноска пред АССГ /платено адвокатско възнаграждение, а не определяемо по реда на чл.38, ал.2 от ЗА/, което не е така и в посочената част исковата претенция не е основателна и следва да се отхвърли. Относно –платеното възнаграждение пред настоящата инстанция - представен е договор за правна помощ от 20.04.2020г. за платено адвокатски хонорар изцяло от 400лв., поради което следва да се присъди изцяло.

С оглед изложеното – СЪДЪТ и на основание чл.172, ал.1 от АПК

РЕШИ:

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА да заплати на Л. Н. Н. [ЕГН] от [населено място] [улица] сумата от 300лв., представляваща заплатени разноси за адвокатско възнаграждение от 300 лв. по нахд №7060/2018г. по описа на СРС, по което е отменено Наказателно постановление №325175 от 22.12.2017г. издадено от зам.кмета на СО.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна и недоказана исковата претенция за осъждане на ответната страна за сумата от 300лв. разноси за адвокатско възнаграждение по кнахд №7368/2018г. по описа на АССГ .

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Л. Н. Н. [ЕГН] от [населено място] [улица] разноси от 400лв. по настоящето производство за адвокатска защита.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба чрез АССГ пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му. Да се изпратят преписи на страните.

След влизане в сила на решението -да се върне нахд №7060/2018г. на СРС, приложено за послужване, поради отпадналата необходимост.

Съдия: